

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **V. K.**, zastoupeného opatrovníkem **V. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, o kasační stížnosti žalovaného proti rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 7. 2008, č. j. 42 Ca 4/2007 – 20, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem zrušil rozsudkem ze dne 20. 7. 2008, č. j. 42 Ca 4/2007 - 20 rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 6. 12. 2006, č. j. 1378/SČaKŽÚ/176514/2006-V, kterým bylo změněno rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Kadaň ze dne 13. 9. 2006, sp. zn. KR/2006 tak, že Komise k projednávání přestupků města Kadaň nevyhovuje žádosti o obnovu řízení ve věci rozhodnutí Městské policie Kadaň vedených pod ev. č. 445/2005, 437/05, 266/05 a 691/2005 a Komise k projednávání přestupků Kadaň č. j. 333/2005, 265/2005, 217, 218/2005 a 349/2004.

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení uvedeného rozsudku a současně navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svoji žádost odůvodnil tím, že podle rozhodnutí krajského soudu je rozhodnutí o odvolání zrušeno a v řízení o odvolání má být pokračováno. Pokud řízení o kasační stížnosti skončí ve prospěch stěžovatele, dojde zákonitě k situaci, že zde budou existovat vedle sebe dvě rozhodnutí o odvolání. Stěžovatel má zato, že tato situace je v rozporu s principem právní jistoty, a lze v ní spatřovat nenahraditelnou újmu. Podle přesvědčení stěžovatele se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí

znamenal pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Při rozhodování o přiznání odkladného účinku soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy má stěžovatel. Pokud jde o splnění zbývajících dvou zákonných předpokladů, tj. že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, vychází soud z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon neukládá soudu provádět dokazování týkající se splnění těchto předpokladů a jejich zjišťování z úřední povinnosti. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou nenahraditelnou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

Nejvyšší správní soud v této souvislosti zdůrazňuje, že skutečnosti odůvodňující přiznání odkladného účinku jsou odlišné od důvodů kasační stížnosti. Zatímco v kasační stížnosti stěžovatel uvádí, proč je rozhodnutí nezákonné, v žádosti o odkladný účinek zdůvodňuje, proč by měl být účinek rozhodnutí krajského soudu odložen do meritorního rozhodnutí věci. V případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být vliv rozsudku krajského soudu na právní sféru stěžovatele zcela mimořádný a jeho důsledky musí být spojeny s okamžitým výkonem rozhodnutí, kterému je proto třeba předejít.

Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS, podle kterého i správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a 4, § 107 s. ř. s.). S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě. V daném případě zrušením rozhodnutí stěžovatele a vrácením věci k dalšímu řízení nebyla stěžovateli stanovena žádná povinnost, jejíž výkon by pro něj mohl znamenat nenahraditelnou újmu, ani zde nenastaly a nemohou nastat takové právní následky, které by takovouto újmu pro stěžovatele znamenaly. Za nenahraditelnou újmu nelze považovat povinnost stěžovatele znovu rozhodnout o návrhu žalobce (odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Je nepochybné, že to pro stěžovatele může znamenat určité zvýšené ekonomické náklady, nicméně u státu není představitelné, aby takováto újma byla „nenahraditelnou újmou“ ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s.

Komplikace správního řízení, již se obává stěžovatel není ničím mimořádným, protože v případě, kde lze rozhodnutí správních soudů přezkoumat na základě kasační stížnosti, se naopak jedná o poměrně častou eventualitu. Zrušením rozhodnutí správního orgánu a vrácením věci k dalšímu řízení bez dalšího nehrozí správnímu orgánu nenahraditelná újma (srov. č. 46/2004 Sb. NSS).

Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2008

Cihlářová
senátu

JUDr. Eliška
předsedkyně